

150

ZARZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ

z dnia 29 maja 1965 r.

w sprawie maksymalnej wysokości i warunków udzielania osobom fizycznym kredytu bankowego na budowę, odbudowę i kapitalny remont domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych).

Na podstawie § 10 uchwały nr 129 Rady Ministrów z dnia 22 maja 1965 r. w sprawie pomocy Państwa przy budowie przez osoby fizyczne domów jednorodzinnych i lokali w małych domach mieszkalnych (Monitor Polski Nr 27, poz. 140) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się maksymalną wysokość kredytu bankowego, udzielanego osobom fizycznym na:

- 1) budowę domu jednorodzinnego (lokalu w małym domu mieszkalnym) w kwocie do:
  - a) 100.000 zł — w razie realizacji inwestycji na terenach

Ziem Zachodnich i Północnych, a na pozostałych ziemiach — w gromadach, osiedlach oraz miastach liczących do 100.000 mieszkańców,

b) 90.000 zł — w razie realizacji inwestycji w miastach nie wymienionych pod lit. a),

2) odbudowę domu jednorodzinnego (lokalu w małym domu mieszkalnym) w kwocie do 100.000 zł,

3) kapitalny remont domu jednorodzinnego (lokalu w małym domu mieszkalnym) w kwocie do 50.000 zł.

2. Kredyt bankowy w wysokości określonej w ust. 1 może być również udzielany na budowę, odbudowę i kapitalny remont domu jednorodzinnego (lokalu w małym domu mieszkalnym), w którym:

1) część mieszkania przeznaczono na potrzeby wynikające z pracy zawodowej właściciela (na dużą bibliotekę, gabinet lekarski lub dentystyczny, pracownię artystyczną itp.), o ile łączna powierzchnia użytkowa tego domu (lokalu) przekracza 110 m², lecz nie jest większa niż 140 m²,

2) wydzielono pomieszczenia użytkowe, służące jako warsztaty pracy do wykonywania zawodu przez właściciela, o ile powierzchnia użytkowa części mieszkalnej tego domu (lokalu) nie przekracza 110 m².

§ 2. 1. Kredyt bankowy nie może być udzielany na kapitalny remont domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych);

1) wybudowanych przy pomocy kredytowej Państwa — do czasu spłacenia zaciągniętego na ten cel kredytu; w wyjątkowych wypadkach, gdy kapitalny remont jest wykonywany na podstawie nakazu właściwego organu państwowego nadzoru budowlanego — kredyt bankowy może być przyznany po spłaceniu co najmniej 75% uzyskanego uprzednio kredytu na budowę remontowanego domu (lokalu),

2) których właściciele są uprawnieni do otrzymania środków na kapitalny remont z innych źródeł (np. odszkodowanie ubezpieczeniowe).

2. Kredyt bankowy na budowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych) nie może być udzielany właścicielom domów jednorodzinnych, lokali w małych domach mieszkalnych lub lokali w domach wielorodzinnych oraz członkom spółdzielni budowlano-mieszkaniowych posiadającym spółdzielcze prawo do lokalu.

§ 3. Za remont kapitalny uważa się takie naprawy, których wykonanie przywraca całemu budynkowi bądź jego części lub określone mu elementowi budynku pierwotną lub prawie pierwotną jego wartość techniczną i użytkową. W ramach kapitalnego remontu mogą być również w ekonomicznie uzasadnionych wypadkach wykonywane roboty, polegające na modernizacji budynku, jak np. wyposażenie go w łazienkę, instalację wodociągową, kanalizacyjną, gazową, elektryczną itp. wraz z wykonaniem ewentualnego odcinka sieci od istniejącej sieci ulicznej do budynku i z podłączeniem do sieci.

§ 4. 1. Pierwszeństwo w uzyskaniu kredytu bankowego na budowę i odbudowę domów jednorodzinnych (lokali w małych domach mieszkalnych) przysługuje pracownikom uspołecznionych zakładów pracy.

2. Przy uwzględnieniu pierwszeństwa, podanego w ust. 1, w pierwszej kolejności należy przyznawać kredyt bankowy osobom, które co najmniej przez okres 3 lat systematycznie gromadziły na mieszkaniowych książeczkach oszczędnościowych Powszechnej Kasy Oszczędności środki finansowe, przeznaczone na wkład własny.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1966 r.

Minister Gospodarki Komunalnej: w z. Z. Drozd